Lietas Nr. C28346914
Lietas arhīva Nr. C-1118-15/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesnese M.Šalta
ar sekretāri E.Konti
piedaloties prasītājam /pers. A/ (/uzvārds/) un atbildētājas pārstāvei M.Ziemanei
2015.gada 29.aprīlī izskatīja atklātā tiesas sēdē Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā
civillietu /pers. A/ (/pers. A/) maza apmēra prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Maxima Latvija" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa.

Prasītājs/pers. A/ (/pers. A/) (turpmāk arī prasītājs) cēlis tiesā maza apmēra prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Maxima Latvija" (turpmāk arī atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasībā norādīts, ka prasītājs strādājis pie atbildētājas no 2011.gada 29.novembra līdz 2013.gada 25.septembrim par komplektētāju noliktavā. Ar viņu noslēgtajā darba līgumā nebija norādīta gabaldarba samaksa, bet gabaldarba samaksa tikusi norunāta mutiski.

2012.gada jūlijā, augustā, oktobrī, 2013.gada aprīlī un jūlijā viņam nav piemaksāta nauda 574 *euro* apmērā. 2012.gada jūlijā viņš daļu mēneša ir atradies atvaļinājumā, bet pārējos norādītajos mēnešos slimojis. Norāda, ka atbildētāja, izmaksājot prasītājam slimības naudu un atvaļinājuma naudu ir atskaitījusi minēto naudas summu no viņa darba samaksas, kuru veido gabaldarbs, lai gan nekādi darba disciplīnas pārkāpumi viņam nav bijuši. Bez tam viņam 2013.gada aprīlī nebija aprēķināta atvaļinājuma nauda 28,65 *euro* apmērā. Tas nebija izdarīts noliktavas vadītāja /pers. B/ kļūdas dēļ. Uzskata, ka atbildētāja ir rīkojusies pretēji darba likumam.

Prasība pamatota ar Darba likuma 71.pantu, 79.panta pirmo daļu, 80.panta pirmo daļu un 90.panta pirmo un otro daļu.

2014.gada 22.septembrī atbildētāja iesniegusi tiesai paskaidrojumu prasības pieteikumam, kurā norāda, ka prasītājam ir nepareiza izpratne par darba samaksas kārtību, kāda ir bijusi nolīgta. Prasītājam nekad nav bijusi nolīgta samaksa par gabaldarbu, bet, gan laika algas sistēma, ko apliecina 2011.gada 29.novembra Darba līgums Nr.62764, kā arī prasītājam katru mēnesi tika izsniegti darba samaksas aprēķini. Bez tam uzskata, ka kļūdainu prasītāja izpratni par izmaksājamās darba samaksas apmēru ir viesusi prēmiju izmaksa. Prēmijas tiek maksātas, lai stimulētu darbiniekus parādīt labākus darba rezultātus. Līdz ar to darbinieks nevar pieprasīt darba devējam katru mēnesi izmaksāt viņam prēmiju, uzskatot to par darba samaksas sastāvdaļu. Bez tam atbildētāja norāda arī uz to, ka prasītājs ir vērsies Valsts darba inspekcijā (turpmāk tekstā VDI) ar sūdzību. Pamatojoties uz prasītāja sūdzību VDI veica pārbaudi par prasītāja darba tiesiskajām attiecībām kopumā, kā arī par atsevišķos mēnešos aprēķinātās un izmaksātās darba samaksas atbilstību normatīvo aktu prasībām. Pārbaudes laikā nekādi darba devēja pārkāpumi netika konstatēti. VDI lēmumu prasītājs nav apstrīdējis.

Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja atbilstoši prasības pieteikumā un tam pievienotajos paša prasītāja sastādītajos aprēķinos un tabulās norādītajam, papildus norādītajam attiecībā par it kā neizmaksāto atvaļinājuma naudu par 2013.gada aprīli norādīja, ka atvaļinājuma nauda tikusi nepareizi aprēķināta noliktavas vadītāja /pers. B/ kļūdas dēļ, bet vēlāk kļūda labota un nauda viņam izmaksāta. Uztur prasījumu par atvaļinājuma naudas piedziņu, jo mēnesī, kad tā bija jāizmaksā, tas netika izdarīts. Lūdza prasību apmierināt.

Atbildētājas pārstāve /pers.Z/, kura darbojas uz pilnvaras pamata, prasību netazina, atbilstoši rakstveida paskaidrojums norādītajam, papildus norādītajam neko nepaskaidroja. Lūdza rasību noraidīt.

Motīvu daļa.

Tiesa noklausoties prasītāja un atbildētājas pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot visus lietā iegūtos pierādījumus atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Ar lietas materiāliem pievienoto Darba līgumu Nr.621764, kas noslēgts 2011.gada 29.novembrī starp SIA „Maxima Latvija" un prasītāju ir pierādīts, ka prasītājs ir pieņemts darbā pie atbildētājas par komplektētāju (profesijas kods 9321.02) no 2011.gada 1.decembra, ar summēto darba laiku 1 kalendārā mēneša uzskaites periodā, ar darba samaksu pēc faktiski nostrādāta laika atbilstoši Latvijas Republikā noteiktajai minimālai stundu tarifa likmei (laika alga).

2011.gada 1.decembrī starp prasītāju un atbildētāju ir noslēgti Grozījumi darba līgumā Nr.62764, saskaņā ar kuriem prasītājam noteikts nepilns darba laiks, ne mazāk kā 120 stundas kalendārā mēneša periodā, atbilstoši darba grafikam ar summēto darba laika uzskaiti 3 mēnešu uzskaites periodā.

Prasītājs prasības pieteikumā norāda, ka atbildētāja ir atskaitījusi no viņa algas par 2012.gada jūliju, augustu, oktobri, 2013.gada aprīli un jūliju 574 *euro*, lai gan nekādas pavēles ar darba disciplīnas neievērošanu vai aktus šajos mēnešos viņš nav saņēmis vai parakstījis.

Darba likuma 71.pants nosaka, ka izmaksājot darba samaksu, darba devējs izsniedz darba samaksas aprēķinu, kurā norādīta izmaksātā darba samaksa, ieturētie nodokļi un veiktās valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, kā arī nostrādātās stundas, tajā skaitā virsstundas, nakts laikā un svētku dienās nostrādātās stundas. Pēc darbinieka pieprasījuma darba devējam ir pienākums šo aprēķinu izskaidrot.

Kā redzams no prasītāja tiesai iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem, tad atbildētāja ir prasītājam katru mēnesi izsniegusi darba samaksas aprēķinu, no kura redzams cik stundas konkrētajā laika periodā prasītājs ir strādājis, cik strādājis svētku dienās vai nakts laikā, par ko aprēķināta piemaksa, prēmijas, nodokļu iemaksas. Tā pat no lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem izriet, ka prasītājs ir vērsies pie darba devēja ar sūdzībām par darba samaksas aprēķiniem un uz šīm sūdzībām atbildētāja ir sniegusi prasītājam atbildes 2014.gada aprīlī un 2013.gada septembrī. Par citām sūdzībām tiesas rīcībā nav informācijas.

Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja būtu pārkāpusi Darba likuma 71.panta nosacījumus.

Darba likuma 79.panta pirmā daļa nosaka, ka d

arba devējam ir tiesības ieturēt no darbiniekam izmaksājamās darba samaksas to zaudējumu atlīdzību, kas viņam radušies darbinieka prettiesiskas, vainojamas rīcības dēļ. Šāda ieturējuma izdarīšanai nepieciešama darbinieka rakstveida piekrišana. Savukārt Darba likuma 80.panta pirmā daļa nosaka, ja atbilstoši šā likuma 79.panta pirmajai daļai darba devējs veic ieturējumus no darbiniekam izmaksājamās darba samaksas, lai atlīdzinātu darba devējam radušos zaudējumus, šie ieturējumi nedrīkst pārsniegt 20 procentus no darbiniekam izmaksājamās mēneša darba samaksas. Jebkurā gadījumā darbiniekam saglabājama darba samaksa minimālās mēneša darba algas apmērā un par katru apgādībā esošu nepilngadīgo bērnu līdzekļi valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta apmērā.

Prasītājs prasības pieteikumu ir pamatojis ar minēto tiesību normu, jo uzskata, ka darba devējs ir veicis ieturējumu no prasītāja darba samaksas.

Ne ar lietā esošiem rakstveida pierādījumiem, ne ar pušu paskaidrojumiem nav pierādījies šāds prasītāja apgalvojums par nepamatotu ieturējumu veikšanu no prasītāja darba samaksas, strīds varētu būt tikai par darba samaksas aprēķināšanas kārtību.

Darba likuma 90.panta pirmā daļa nosaka, ka par noteiktās darba kārtības vai darba līguma pārkāpšanu darba devējs darbiniekam var izteikt rakstveida piezīmi vai rājienu, minot tos apstākļus, kas norāda uz pārkāpuma izdarīšanu, bet otrā daļa nosaka, ka pirms piezīmes vai rājiena izteikšanas darba devējs rakstveidā iepazīstina darbinieku ar viņa izdarītā pārkāpuma būtību un pēc tam pieprasa no viņa rakstveida paskaidrojumu par izdarīto pārkāpumu.

Tā pat prasītājs apgalvo, ka nav darba laikā pieļāvis nevienu darba disciplīnas pārkāpumu par ko darba devējs varētu būt viņu sodījis.

Arī šādi pierādījumi lietā nav iesniegti, līdz ar to tiesai nav iespējams pārbaudīt prasītāja apgalvojuma patiesumu, jo no tiesai iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem neizriet, ka atbildētāja būtu veikusi kādus ieturējumus no prasītāja darba samaksas saistītus ar prasītāja pieļautiem darba disciplīnas pārkāpumiem.

Saskaņā ar Darba likuma 128.panta pirmo daļu, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Ja darbinieks atlaišanas dienā nav veicis darbu, viņam pienākošās naudas summas izmaksā ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad darbinieks pieprasījis aprēķinu.

Kā izriet no prasības pieteikuma, starp pusēm darba tiesiskās attiecības ir pārtrauktas, par ko lietā strīds nepastāv.

Saskaņā ar starp pusēm noslēgto Darba līgumu Nr.62764 prasītājam ir noteikta laika alga, kura aprēķināma pēc stundu likmes atbilstoši faktiski nostrādātajam stundu skaitam mēnesī, tai skaitā nakts stundās un svētku dienās, atbilstoši likumā noteiktajam. Bez tam saskaņā ar Darba kārtības noteikumiem, noteikts, ka katras struktūrvienības vadītājs par kvalitatīvi izpildītu darbu savā pakļautībā esošajiem struktūrvienības darbiniekiem ir tiesīgs piešķirt prēmiju, saskaņojot ar savu tiešo vadītāju.

Prasītājs ir iepazinies gan ar Darba līgumu un tā grozījumiem, kā arī ar Darba kārtības noteikumiem, par ko liecina prasītāja paraksts par iepazīšanos ar Darba kārtības noteikumiem un paraksti uz Darba līguma un tā grozījumiem.

Kā izriet no prasības pieteikumam pievienotajām darba samaksas aprēķina lapiņām, kuras izsniegtas prasītājam, un, kuras prasītājs pats ir pievienojis prasības pieteikumam, tad darba Devējs ir veicis precīzu darba laika uzskaiti, aprēķinā ir norādīts nostrādāto stundu skaits un aprēķinātā darba samaksa, nakts stundu darbs un samaksa, darbs svētkos un samaksa par to, kā arī prēmijas.

Bez tam kā izriet no lietas materiāliem, tad pārbaudi par darba laika uzskaiti un darba samaksas aprēķināšanas kārtību un pareizību prasītājam ir veikusi arī VDI, kura administratīvo lietvedību ir izbeigusi, jo pārbaudot nav konstatējusi pārkāpumus saistītus ar darbinieka darba tiesiskajām attiecībām.

Tādejādi tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja būtu nepareizi aprēķinājusi prasītājam darba samaksu vai veikusi kādus ieturējumus no prasītāja darba samaksas prasības pieteikumā norādītajos laika periodos.

Civilprocesa likuma 42.panta ceturtā daļa nosaka, ja abas puses ir atbrīvotas no tiesas izdevumu samaksas, tiesas izdevumus uzņemas valsts, tā kā prasītāja ir atbrīvota no valsts nodevas samaksas saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktu, tad tiesas izdevumi atstājami uz valsts rēķina.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 42., 93., 97., 190., 191., 192., 193., 194.pantiem, Darba likuma 71.panta, 79.panta pirmo daļu, 80.panta pirmo daļu, 90.panta pirmo daļu un 128.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ (/pers. A/) prasību pret SIA „Maxima Latvija" maza apmēra prasību par naudas piedziņu noraidīt.
Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.
Pilns spriedums tiks sastādīts 2015.gada 13.maijā.

Tiesnese M.Šalta